TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2017. gada 18. maijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Direktīva 77/249/EEK — 4. pants — Advokāta profesionālā darbība — Pieslēguma advokātu privātajam virtuālajam tīklam saskarne (RPVA) — "RPVA" saskarne — Atteikums piešķirt piekļuvi citas dalībvalsts advokātu kolēģijā reģistrētam advokātam — Diskriminējoši pasākumi

Lieta C-99/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *tribunal de grande instance de Lyon* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 15. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 19. februārī, tiesvedībā

Jean-Philippe Lahorgue

pret

Ordre des avocats du barreau de Lyon,

Conseil national des barreaux (CNB),

Conseil des barreaux européens (CCBE),

Ordre des avocats du barreau de Luxembourg,

piedaloties –

Ministère public.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), tiesneši M. Vilars [*M. Vilaras*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], M. Safjans [*M. Safjan*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerāladvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretāre V. Džakobo-Peironnela [*V. Giacobbo-Peyronnel*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 11. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *J.-P. Lahorgue* – pats savā vārdā, *avocat*,

* Tiesvedības valoda – franču.

— *Ordre des avocats du barreau de Lyon* vārdā – *S. Bracq*, *avocat*,

— *Conseil national des barreaux* (*CNB*) vārdā – *J.-P. Hordies* un *A.-G. Haie*, *avocats*,

— Francijas valdības vārdā – *D. Colas* un *R. Coesme*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *H. Støvlbæk* un *H. Tserepa-Lacombe*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2017. gada 9. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Padomes 1977. gada 22. marta Direktīvas 77/249/EEK par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus [pakalpojumu sniegšanas brīvību] (OV 1977, L 78, 17. lpp.), 4. panta interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar pieteikumu par pagaidu noregulējumu, ko attiecībā pret *Ordre des avocats du barreau de Lyon* [Lionas Advokātu kolēģiju] (Francija), *Conseil national des barreaux* [Valsts Zvērinātu advokātu padomi] (*CNB*, Francija) un *Conseil des barreaux européens* [*Eiropas Advokātu* un juristu apvienību *padomi] (CCBE)*, kā arī *Ordre des avocats du barreau de Luxembourg* [Luksemburgas Advokātu kolēģiju] iesniedzis *Jean Philippe Lahorgue*, lūdzot izdot rīkojumu *Ordre des avocats du barreau de Lyon* piešķirt viņam kā pārrobežu pakalpojumu sniedzējam pieslēguma advokātu privātajam virtuālajam tīklam saskarni (*RPVA*, turpmāk tekstā – "*RPVA* saskarne").

Atbilstošie tiesību akti

Savienības tiesības

3 Direktīvas 77/249 4. pantā ir noteikts:

"1. Darbības saistībā ar klienta pārstāvēšanu tiesvedības procesā vai valsts iestādēs veic katrā uzņēmējdalībvalstī saskaņā ar nosacījumiem, kuri piemērojami attiecībā uz šajā valstī reģistrētajiem advokātiem, izņemot jebkurus nosacījumus, kas prasa uzturēšanās tiesības vai reģistrāciju profesionālā organizācijā šajā valstī.

2. Advokāts, kurš veic šīs darbības, ievēro uzņēmējdalībvalsts profesionālās ētikas normas, neierobežojot viņa pienākumus tajā dalībvalstī, no kuras viņš nāk.

[..]"

4 Minētās direktīvas 5. pantā ir paredzēts:

"Lai veiktu darbības klienta pārstāvēšanai [un aizstāvēšanai] tiesvedības procesā, dalībvalsts var prasīt advokātiem, uz kuriem attiecas 1. pants:

— pieteikties saskaņā ar vietējiem noteikumiem vai paražām pie prezidējošā tiesneša un vajadzības gadījumā pie attiecīgās Advokātu kolēģijas priekšsēdētāja uzņēmējdalībvalstī,

— strādāt sadarbībā ar advokātu, kurš praktizē attiecīgajā tiesu iestādē un kurš vajadzības gadījumā būtu atbildīgs šīs iestādes priekšā, vai ar tajā praktizējošu *avoué* vai *procuratore*."

5 Direktīvas 77/249 7. panta 1. punktā ir noteikts, ka uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var lūgt pakalpojumus sniedzošo personu pierādīt savu advokāta kvalifikāciju.

Francijas tiesības

6 Attiecībā it īpaši uz advokātiem, kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts valstspiederīgie, kuri pastāvīgi dzīvo vienā no šīm dalībvalstīm, 1991. gada 27. novembra Dekrēta Nr. 91-1197, ar kuru organizē advokāta profesiju, 202-1. pantā ir noteikts:

"Ja [šāds] advokāts nodrošina klienta pārstāvību vai aizstāvību tiesā vai valsts iestādēs, viņš pilda savas funkcijas tādos pašos apstākļos kā advokāts, kurš reģistrēts kādā no Francijas zvērinātu advokātu kolēģijām.

[..]

Civillietās, ja apgabaltiesā pārstāvība ir obligāta, viņš var uzņemties šīs funkcijas tikai pēc tam, kad ir norādījis adresi pie advokāta, kas praktizē tiesā, kurā celta prasība, un kuram tiesvedības dokumenti ir atbilstoši paziņoti. [..]"

7 Civilprocesa kodeksa 748-1. pantā ir paredzēts, ka "procesuālo dokumentu, materiālu, atzinumu, brīdinājumu vai pavēstu, ziņojumu, protokolu, kā arī kopiju un sūtījumu, kas ir kļuvuši par tiesu nolēmumu izpildes rīkojumiem, nosūtīšana, nodošana un paziņošana var tikt veikta elektroniski saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem un noteikumiem, neskarot īpašos noteikumus par šī saziņas veida lietošanu".

8 Attiecībā uz apelācijas tiesvedību Civilprocesa kodeksa 930-1. pantā ir paredzēts:

"Procesuālos dokumentus tiesai nosūta elektroniski, pretējā gadījumā tiesa pēc savas ierosmes var atzīt apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Ja dokumentu nevar nosūtīt elektroniski no attiecīgās personas neatkarīgu iemeslu dēļ, to sagatavo papīra formā un iesniedz kancelejā. Šādā gadījumā paziņojumu par apelāciju iesniedz kancelejā [..].

Atzinumus, brīdinājumus vai pavēstes pušu advokātiem nosūta elektroniski, izņemot, ja to nevar izdarīt no nosūtītāja neatkarīgu iemeslu dēļ.

Tieslietu ministra rīkojumā tiek noteikti elektroniskās saziņas noteikumi."

9 Saskaņā ar 2009. gada 7. aprīļa Rīkojuma par elektronisko saziņu apgabaltiesās 5. pantu "advokāti piekļūst tiesās izveidotajai elektroniskās saziņas sistēmai, pieslēdzoties neatkarīgam privātam tīklam [*RPVA*], ko pārvalda *Conseil national des barreaux*".

10 Minētā rīkojuma 9. pantā ir noteikts, ka "advokātu pieslēguma *RPVA* drošību nodrošina ar identifikācijas ierīci. Šī ierīce ir balstīta uz sertifikācijas pakalpojumu, kas nodrošina fiziskas personas – advokāta statusa autentificēšanu [..]. Ierīcei ir elektroniskā sertifikāta derīguma pārbaudes funkcija. To izsniedz elektroniskā sertifikāta pakalpojumu sniedzējs, kas rīkojas *Conseil national des barreaux*, kas ir sertifikācijas iestāde, vārdā".

11 Praksē autentifikācija kļūst iespējama tādējādi, ka advokāta personiskais elektroniskais sertifikāts ir saistīts ar valsts advokātu sarakstu, kas tiek automātiski atjaunots, katru dienu sinhronizējot datus ar visu Francijas zvērinātu advokātu kolēģiju advokātu sarakstiem.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

12 *J.-P. Lahorgue*, Francijas pilsonis, ir Luksemburgas Zvērinātu advokātu kolēģijā reģistrēts advokāts.

13 Viņš lūdza *Ordre des avocats du barreau de Lyon* izsniegt viņam *RPVA* saskarni, kas atvieglotu profesionālo darbību kā advokātam, sniedzot pārrobežu pakalpojumus.

14 Minētā advokātu kolēģija neizpildīja *J.-P. Lahorgue* lūgumu, jo viņš nebija reģistrēts Lionas Advokātu kolēģijā.

15 Tādējādi *J.-P. Lahorgue* iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu *tribunal de grande instance de Lyon* [Lionas apgabaltiesa] (Francija), lai tā izdotu rīkojumu it īpaši *Ordre des avocats du barreau de Lyon* nedēļas laikā un, samaksājot kavējuma naudu, izsniegt viņam *RPVA* saskarni, lai viņš varētu pilnībā praktizēt advokāta profesijā Francijā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi ir Francijas advokātiem.

16 Šajā pagaidu noregulējuma tiesvedībā *J.-P. Lahorgue* vēlējās, lai Tiesai vajadzības gadījumā tiktu uzdots jautājums par to, vai atteikums izsniegt *RVPA* saskarni advokātam, kurš ir pienācīgi reģistrēts vienas dalībvalsts advokātu kolēģijā, tikai tāpēc, ka šis advokāts nav reģistrēts citas dalībvalsts advokātu kolēģijā, kurā viņš vēlas praktizēt advokāta profesijā brīva pakalpojumu sniedzēja statusā, ir pretrunā Direktīvas 77/249 4. pantam tāpēc, ka tas ir diskriminējošs pasākums, ar ko tiek likti šķēršļi praktizēt profesiju brīva pakalpojumu sniedzēja statusā.

17 Iesniedzējtiesa pauž šaubas par *Ordre des avocats du barreau de Lyon* lēmuma par atteikumu saderību ar Savienības tiesībām.

18 It īpaši tā uzskata, ka, tā kā citas dalībvalsts advokātam, kuram ir pienākums izmantot sadarbības advokātu, kas ir attiecīgās tiesas advokātu kolēģijas loceklis, nav noteikti ierobežojumi attiecībā uz tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošanu krimināltiesību un sociālo tiesību jomā, var šķist neatbilstoši pakalpojumu sniegšanas brīvībai tas, ka citas dalībvalsts advokātam ir pienākums izmantot citu advokātu, lai gan brīva piekļuve tiesai, izmantojot *RPVA* saskarni, viņam varētu ļaut īstenot šo brīvību.

19 Šādos apstākļos *tribunal de grande instance de Lyon* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai atteikums izsniegt *RPVA* saskarni advokātam, kurš ir pienācīgi reģistrēts vienas dalībvalsts advokātu kolēģijā, kurā viņš vēlas praktizēt advokāta profesijā brīva pakalpojumu sniedzēja statusā, ir pretrunā Direktīvas 77/249 4. pantam tāpēc, ka tas ir diskriminējošs pasākums, ar ko tiek likti šķēršļi praktizēt profesiju brīva pakalpojumu sniedzēja statusā gadījumā, kad tiesību aktos nav noteikts pienākums izmantot sadarbības advokātu?”

Par prejudiciālo jautājumu

20 Kā pareizi ir norādījusi Francijas valdība un ģenerāladvokāts, iesniedzējtiesas uzdotajā jautājumā ir iekļauts apgalvojums, kas neatbilst prasītāja pamatlietā situācijai, jo tajā ir minēta tāda advokāta situācija, kurš ir “reģistrēts tās dalībvalsts advokātu kolēģijā, kurā viņš vēlas praktizēt advokāta profesijā brīva pakalpojumu sniedzēja statusā”, un tas tā nav *J.-P. Lahorgue* gadījumā.

21 Valstu tiesu un Tiesas sadarbības procedūrā, kas izveidota ar LESD 267. pantu, Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas tai ļautu izspriest izskatāmo lietu, un no šāda viedokļa vajadzības gadījumā Tiesai ir jāpārformulē tai uzdotie jautājumi (spriedums, 2016. gada 20. oktobris, *Danqua*, C-429/15, EU:C:2016:789, 36. punkts).

22 Ņemot vērā, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru tiesvedībā atbilstoši LESD 267. pantam tai nav jāizvērtē valsts tiesību normu saderība ar Savienības tiesībām (it īpaši skat. spriedumu, 2015. gada 19. marts, *OTP Bank*, C-672/13, EU:C:2015:185, 29. punkts), tad līdz ar to ir jāsaprot, ka, uzdodot savu jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai dalībvalsts kompetento iestāžu atteikums piešķirt *RPVA* saskarni advokātam, kas ir pienācīgi reģistrēts citas dalībvalsts advokātu kolēģijā, tikai tādēļ, ka šis advokāts nav reģistrēts pirmās dalībvalsts advokātu kolēģijā, kurā viņš vēlas praktizēt advokāta profesijā brīva pakalpojumu sniedzēja statusā, ir pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums Direktīvas 77/249 4. panta izpratnē tāpēc, ka šis atteikums ir diskriminējošs pasākums, kas var kavēt profesionālās darbības veikšanu brīva pakalpojumu sniedzēja statusā gadījumā, kad pienākums izmantot sadarbības advokātu nav noteikts likumā.

23 No Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka elektronisko saziņu drīkst izmantot konkrētās tiesvedībās, tostarp noteiktās tiesvedībās krimināltiesību vai sociālo tiesību jomā, kurās advokāta pārstāvība nav obligāta, proti, tiesvedībās, uz kurām attiecas lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu. Piekļuve šim saziņas līdzeklim ir tikai Francijas advokātu kolēģijā reģistrētiem advokātiem. Pamatlietas faktu rašanās laikā piekļuve minētajam saziņas līdzeklim principā bija pieejama tikai advokātiem, kas darbojas tās tiesas jurisdikcijā, kurā atrodas viņu piederības advokātu kolēģija. Advokātiem, kas ir reģistrēti citā dalībvalstī, vienīgie atļautie saziņas veidi ir nogādāšana kancelejā vai nosūtīšana pa pastu.

24 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši LESD 56. pantam jebkuri pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumi ir jālikvidē, lai ļautu it īpaši pakalpojumu sniedzējam, kā tas ir paredzēts LESD 57. panta trešajā daļā, veikt savu darbību valstīs, kurās pakalpojums tiek sniegts, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus šī valsts izvirza pati saviem valstspiederīgajiem (šajā ziņā skat. spriedumu, 1991. gada 10. jūlijs, Komisija/Francija, C-294/89, EU:C:1991:302, 25. punkts).

25 Pēdējā minētā norma advokātu pakalpojumu sniegšanas brīvības jomā ir precizēta Direktīvā 77/249, kuras 4. panta 1. punktā ir noteikts, ka klienta pārstāvēšana citā dalībvalstī ir jāveic "saskaņā ar nosacījumiem, kuri piemērojami attiecībā uz šajā valstī reģistrētajiem advokātiem", izņemot "jebkurus nosacījumus, kas prasa uzturēšanās tiesības vai reģistrāciju profesionālā organizācijā šajā valstī" (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 11. decembris, *AMOK*, C-289/02, EU:C:2003:669, 29. punkts).

26 Turklāt saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru LESD 56. pantā ir liegts piemērot jebkuru valsts tiesisko regulējumu, ar kuru bez objektīva pamatojuma tiek liegta iespēja pakalpojumu sniedzējam faktiski īstenot savu pakalpojumu sniegšanas brīvību (skat. spriedumu, 2016. gada 14. janvāris, Komisija/Grieķija, C-66/15, nav publicēts, EU:C:2016:5, 22. punkts un tajā minētā judikatūra). Pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumi ir valsts pasākumi, ar kuriem tiek aizliegta, traucēta vai padarīta mazāk pievilcīga šīs brīvības izmantošana (skat. spriedumu, 2016. gada 14. janvāris, Komisija/Grieķija, C-66/15, EU:C:2016:5, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Šajā ziņā ir jānorāda, ka atteikums piešķirt *RPVA* saskarni advokātiem, kas nav reģistrēti Francijas advokātu kolēģijā, var tiem kavēt vai padarīt mazāk pievilcīgu pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošanu.

28 Nevarot piekļūt tiesvedības digitalizācijas pakalpojumiem, šiem advokātiem ir jāizmanto vai nu saziņa, nogādājot kancelejā vai nosūtot pa pastu, vai arī tāda advokāta palīdzība, kurš ir reģistrēts Francijas advokātu kolēģijā un kuram ir *RPVA* saskarne. Šie elektroniskajai saziņai alternatīvie saziņas veidi ir apgrūtinošāki un principā dārgāki nekā elektroniskā saziņa.

29 Tādējādi atteikums piešķirt *RPVA* saskarni advokātiem, kas nav reģistrēti Francijas advokātu kolēģijā, ir pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums LESD 56. panta izpratnē.

30 Tomēr, ņemot vērā pakalpojumu, ko sniedz dalībvalstī nereģistrētas personas teritorijā, kurā pakalpojums ir jāsniedz, īpašo raksturu, advokātu gadījumā par pretēju LESD 56. un 57. pantam nevar tikt uzskatīta prasība, ka ieinteresētajai personai ir jāpieder vietējai advokātu kolēģijai, lai tā varētu

piekļūt tiesvedības digitalizācijas pakalpojumam, jo šī prasība ir objektīvi vajadzīga, lai aizsargātu vispārējās intereses, kas saistītas it īpaši ar tiesvedības pareizu norisi (pēc analoģijas skat. spriedumu, 1974. gada 3. decembris, *van Binsbergen*, 33/74, EU:C:1974:131, 11., 12. un 14. punkts). Šādos ietvaros ir jāinterpretē Direktīva 77/249 (pēc analoģijas skat. spriedumu, 1988. gada 25. februāris, Komisija/Vācija, 427/85, EU:C:1988:98, 13. punkts).

31 Turklāt no Tiesas iedibinātās judikatūras izriet, ka valsts pasākumi, kas var apgrūtināt vai padarīt mazāk pievilcīgu LESD garantēto pamatbrīvību izmantošanu, tomēr var tikt pieļauti ar nosacījumu, ka tie atbilst vispārējo interešu mērķim, ka tie ir atbilstoši, lai nodrošinātu tā īstenošanu, un ka tie nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai to sasniegtu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2006. gada 5. decembris, *Cipolla* u.c., C-94/04 un C-202/04, EU:C:2006:758, 61. punkts, kā arī 2014. gada 11. decembris, Komisija/Spānija, C-678/11, EU:C:2014:2434, 42. punkts), pieņemot, ka valsts tiesiskais regulējums ir piemērots, lai nodrošinātu iecerētā mērķa sasniegšanu, tikai tad, ja tas tiešām atbilst rūpēm sasniegt to saskanīgi un sistemātiski (skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Lai attaisnotu pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu, kas izriet no atteikuma piešķirt *RPVA* saskarni advokātiem, kas nav reģistrēti Francijas advokātu kolēģijā, *CNB* un Francijas valdība atsaucas uz pareizas tiesvedības principu. Pēc Francijas valdības domām, šādu ierobežojumu attaisno arī juridisko pakalpojumu gala adresāta aizsardzība.

33 Francijā katram advokātam esot personisks elektronisks sertifikāts, kas tam ļaujot apliecināt savu tāda Francijas advokātu kolēģijā reģistrēta advokāta statusu, kuram ir atļauja darboties savā profesijā. Katra advokāta personiskais elektroniskais sertifikāts esot saistīts ar valsts advokātu sarakstu, kas tiek automātiski atjaunots, katru dienu sinhronizējot datus ar visu Francijas advokātu kolēģiju advokātu sarakstiem. Tādējādi katra advokāta elektroniskais sertifikāts esot spēkā, ja advokāts ir reģistrēts advokātu valsts sarakstā. Savukārt, ja advokāts vairs nav reģistrēts šajā sarakstā, piemēram, tādēļ, ka viņš ir izslēgts no advokātu kolēģijas, kurai viņš bija piesaistīts, viņa elektroniskais sertifikāts zaudējot derīgumu.

34 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, pirmkārt, patērētāju aizsardzība, it īpaši tādu juridisko pakalpojumu saņēmēju aizsardzība, kurus sniedz tiesu varai piederošas personas, un, otrkārt, pareizas tiesvedības aizsardzība ir mērķi, kas var tikt uzskatīti par primāriem vispārējo interešu apsvērumiem, kuri var attaisnot pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 5. decembris, *Cipolla* u.c., C-94/04 un C-202/04, EU:C:2006:758, 64. punkts).

35 Kā būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 55. punktā, tiesājamā kā juridisko pakalpojumu galapatērētāja aizsardzība un pareiza tiesvedība ir īpaši saistītas ar pakalpojumu sniedzēja kontroles prasībām.

36 Tādējādi identificēšanas sistēma, uz kuru ir balstīta *RPVA* un kuras mērķis ir nodrošināt, ka tikai tie advokāti, kas atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, lai praktizētu savā profesijā, var pieslēgties *RPVA*, pati par sevi, šķiet, nodrošina gan juridisko pakalpojumu adresātu aizsardzības mērķu īstenošanu, gan pareizas tiesvedības norisi.

37 Attiecībā uz atteikuma piešķirt *RPVA* saskarni advokātiem, kas ir reģistrēti citā dalībvalstī, samērīgumu Francijas valdība norāda, ka šis atteikums ir izskaidrojums ar to, ka pašreizējā tiesvedības digitalizācijas noteikumu stāvoklī advokātu saraksti, kas varētu pastāvēt dažādās dalībvalstīs, nav savstarpēji savietojami. No minētā izrietot, ka *RPVA* savienojumā identifikācijas sistēma varētu pārbaudīt elektroniskā sertifikāta spēkā esamību tikai tiem advokātiem, kas ir reģistrēti Francijas advokātu kolēģijā.

38 Iesniedzējtiesai ir jānovērtē, vai šajā gadījumā ir iespējams nodrošināt, ka citā dalībvalstī reģistrētu advokātu rīcībā, vajadzības gadījumā ar noteiktiem pielāgojumiem, ir *RPVA* saskarne ar nosacījumiem, ka tiesājamā kā juridisko pakalpojumu galapatērētāja aizsardzība un pareiza tiesvedība tiem tiek nodrošināta vienlīdzīgi ar tiem advokātiem, kas ir reģistrēti Francijas advokātu kolēģijā. Ja tas tā ir, pamatlietā aplūkotais pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums nav attaisnots.

39 Turklāt jānorāda, kā tas iziet no Tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem, ka tiesvedībā, kurā advokāta pārstāvība nav obligāta un kas tiek aplūkota pamatlietā, procesuālo dokumentu nosūtīšana elektroniski tiesai, kas izskata lietu, ir fakultatīva. Tādējādi visi advokāti, arī tie, kas ir reģistrēti citā dalībvalstī, var nosūtīt procesuālos dokumentus minētajai tiesai, nogādājot tos kancelejā vai nosūtot pa pastu, bet tikai attiecīgās tiesas jurisdikcijā esošajiem advokātiem ir iespēja vajadzības gadījumā izmantot elektronisko saziņu.

40 Ja izrādītos, ka advokāta statusa pārbaude sistemātiski un konsekventi netiek prasīta dokumentu nodošanas kancelejā vai nosūtīšanas pa pastu gadījumā, lai nodrošinātu operatora pārbaudi līdzīgu tai, kas tiek nodrošināta, ieviešot *RPVA* sistēmu, atteikums piešķirt *RPVA* saskarni advokātiem, kas ir reģistrēti dalībvalstī, kas nav Francijas Republika, nevarētu tikt uzskatīts par atbilstošu mērķiem aizsargāt juridisko pakalpojumu saņēmējus un pareizu tiesvedību.

41 Iesniedzējtiesai, ievērojot minēto līdzvērtības kritēriju, ir jāizvērtē, vai pamatlietā aplūkotais pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums ir atbilstošs minētajiem mērķiem. Ja tas tā nav, pamatlietā aplūkotais pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums nav attaisnots.

42 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka dalībvalsts kompetento iestāžu atteikums piešķirt *RPVA* saskarni advokātam, kas ir pienācīgi reģistrēts citas dalībvalsts advokātu kolēģijā, tikai tādēļ, ka šis advokāts nav reģistrēts pirmās dalībvalsts advokātu kolēģijā, kurā viņš vēlas veikt savu profesionālo darbību brīva pakalpojumu sniedzēja statusā, gadījumā, kad pienākums izmantot sadarbības advokātu nav noteikts likumā, ir pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums Direktīvas 77/249 4. panta, skatīta LESD 56. panta un 57. panta trešās daļas gaismā, izpratnē. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šāds atteikums, ņemot vērā konkrētus tā piemērošanas apstākļus, patiešām atbilst patērētāju aizsardzības un pareizas tiesvedības mērķiem, kas var to attaisnot, un vai ar to uzliktie ierobežojumi nešķiet nesamērīgi ar šiem mērķiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

43 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Kompetento iestāžu atteikums piešķirt pieslēguma advokātu privātajam virtuālajam tīklam saskarni advokātam, kas ir pienācīgi reģistrēts citas dalībvalsts advokātu kolēģijā, tikai tādēļ, ka šis advokāts nav reģistrēts pirmās dalībvalsts advokātu kolēģijā, kurā viņš vēlas veikt savu profesionālo darbību brīva pakalpojumu sniedzēja statusā, gadījumā, kad pienākums izmantot sadarbības advokātu nav noteikts likumā, ir pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums Padomes 1977. gada 22. marta Direktīvas 77/249/EEK par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus [pakalpojumu sniegšanas brīvību], 4. panta, skatīta LESD 56. panta un 57. panta trešās daļas gaismā, izpratnē. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šāds atteikums, ņemot vērā konkrētus tā piemērošanas apstākļus, patiešām atbilst patērētāju aizsardzības un pareizas tiesvedības mērķiem, kas var to attaisnot, un vai ar to uzliktie ierobežojumi nešķiet nesamērīgi ar šiem mērķiem.

[Paraksti]